

РЕШЕНИЕ

№ 1104

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11804** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите, с адрес [населено място], [улица], чрез адв. А. К. срещу Решение №20176219/24.08.2021г. по нахд № 3939/2021г. на СРС, НО, 12 – ти състав.

Със съдебното решение е отменено Наказателно постановление № К – 0043447/27.01.2021г., издадено от директор на РД към ГД „КП“ при КЗП, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] са наложени имуществени санкции, както следва: 1. на основание чл. 222а от ЗЗП в размер на 500 лева за нарушение на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП; 2. на основание чл. 221 от ЗЗП в размер на 500 лева за нарушение на чл. 119, ал.1, т. 1 от ЗЗП; 3. на основание чл. 230д от ЗЗП в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 192, т. 2 от ЗЗП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно и постановяване на съдебно решение по съществото на спора, което да потвърди наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез адв. Н. С., в отговор на касационната жалба прави искане за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Претендира разноски.

Прокурор К. от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Наказателно постановление № К – 0043447/27.01.2021г., издадено от директор на РД към ГД „КП“ при КЗП, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] са наложени имуществени санкции, както следва: 1. на основание чл. 222а от ЗЗП в размер на 500 лева за нарушение на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП; 2. на основание чл. 221 от ЗЗП в размер на 500 лева за нарушение на чл. 119, ал.1, т. 1 от ЗЗП; 3. на основание чл. 230д от ЗЗП в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 192, т. 2 от ЗЗП.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление СРС е приел по пункт 1, че от съдържанието на наказателното постановление не става ясно какви точно действия/бездействия на санкционираното юридическо лице представляват нарушение на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП. Констатирано е противоречие при описание на деянието от фактическа страна, което пречи да се определи предмета на доказване в хода на съдебното следствие, не позволява да се установи волята на наказващия орган и се възпрепятства защитата на санкционираното лице. Конкретно, в наказателното постановление от една страна е посочено, че „потребителят е приложил имейл кореспонденция с търговеца от дата 13.08.2020г., в която на същата дата е видно, че няма предявена рекламация от него относно ударен профил на едното крило на закупената стока – плъзгаща врата“, след което е направен извод, че „търговецът не е изпълнил задължението си да приведе потребителската стока в съответствие с договора за продажба в рамките на един месец, считано от предявяване на рекламацията от потребителя на 13.08.2020г.“ Настоящата съдебна инстанция споделя извода на районния съд, че от описанието на нарушението не може да се разбере дължимото поведение и какво е следвало търговецът да отстрани в рамките на един месец, след като няма подадена рекламация за ударен профил на едното крило на плъзгащата врата. От преписката е видно, че спорът с клиента е относно монтажа на вратата, конкретно вкопаната в паркета релса, като проблемът е причинен от подложката под паркета, а не от доставената и монтирана от [фирма] стока. Изводът, че не е извършено вмененото нарушение е обоснован и законосъобразен. В допълнение следва да се вземе предвид и обстоятелството, че с изменение на ЗЗП с ДВ бр. 23 от 19 март 2021г. са отменени разпоредбата на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП и санкционната разпоредба на 222а от ЗЗП, в сила от 01.01.2022г. На основание чл. 3, ал.2 от ЗАНН е налице по-благоприятна нормативна уредба, с която деянието по чл. 113, ал.2 от ЗЗП във връзка с чл. 222а от ЗЗП не е наказуемо с административна санкция.

Правилни са изводи на районния съд и относно санкцията по пункт 2 от наказателното постановление. Вменено е нарушение на търговеца, че е предоставил заявление за търговска гаранция, което не съдържа задължителната информация, изписана с текст

за правата на потребителите, произтичащи от гаранцията по чл.112– 115 от ЗЗП и не е посочено ясно, че търговската гаранция не оказва влияние върху правата на потребителите, произтичащи от гаранцията по чл. 112 – 115 от ЗЗП и по-точно, че независимо от търговската гаранция продавачът отговаря за липсата на съответствие на потребителската стока с договора за продажба, съгласно гаранцията по чл. 112 – 115 от ЗЗП, нарушение по чл. 119, ал.1, т. 1 от ЗЗП. В наказателното постановление е посочено, че нарушението е извършено на 23.12.2020г. в С., на която дата търговецът е представил в КЗП заявлението за търговска гаранция. СРС е отменил наказателното постановление и в тази му част, като е приел, че липсват доказателства заявлението да е предоставяно на потребителя и датата, на което това е извършено, съответно не е ясно защо за дата на нарушението е посочена 23.12.2020г. Правилно съдът е приел, че в заявлението за търговска гаранция липсва изричен текст, че независимо от търговската гаранция продавачът отговаря за липсата на съответствие на потребителската стока с договора за продажба съгласно гаранцията по чл. 112 – 115 от ЗЗП. Текстът на чл.119, ал. 1, т. 1 от ЗЗП обаче е отменен, както и санкционната норма на чл. 221 от ЗЗП с изменение на ЗЗП с ДВ бр. 23 от 19 март 2021г., в сила от 01. 01. 2022г. На основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН е налице по-благоприятна нормативна уредба, с която деянието по чл. 113, ал.2 от ЗЗП във връзка с чл. 222а от ЗЗП не е наказуемо с административна санкция.

По отношение на пункт 3 от наказателното постановление – на търговеца е вменено неизпълнение на задължението да представи на длъжностните лица от КЗП изискваните необходими документи във връзка с осъществявания от тях контрол, с което е възпрепятствал контрола, в нарушение на чл. 230д във връзка с чл. 192, т. 2 от ЗЗП. От фактическа страна е установено, че от страна на проверяваното юридическо лице са представени част от изискваните от контролните органи документи. Не са представени: документ за взети размери на името на потребителя; акт за удовлетворена рекламация; приемо – предавателен протокол след монтажа на стоката с подпис на получателя. Такива документи обаче не са съставяни и не съществуват, предвид на което обосновано и законосъобразно е прието, че не могат да бъдат представени при проверката. От страна на санкционираното лице са представени изискваните и съществуващи документи, непредставянето на несъществуващи документи не е възпрепятстване на проверката, няма осъществяване на фактическия състав на чл. 230д от ЗЗП. Наказателното постановление е незаконосъобразно и в тази му част, правилно отменено при осъществения съдебен контрол от страна на СРС.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, както и посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е отменено изцяло Наказателно постановление № К – 0043447/27.01.2021г., издадено от директор на РД към ГД „КП“ при КЗП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на правния спор е основателно искането на ответника по касация за заплащане на разноски за съдебното производство, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което следва да се определи в минимален размер от 370 лева по чл. 7, ал.2 във връзка с чл. 18, ал. 2 от Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2

ЗАНН, Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20176219/24.08.2021г. по анд № 3939/2021г. на СРС, НО, 12 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № К – 0043447/27.01.2021г., издадено от директор на РД към ГД „КП“ при КЗП, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] са наложени имуществени санкции, както следва: 1. на основание чл. 222а от ЗЗП в размер на 500 лева за нарушение на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП; 2. на основание чл. 221 от ЗЗП в размер на 500 лева за нарушение на чл. 119, ал.1, т. 1 от ЗЗП; 3. на основание чл. 230д от ЗЗП в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 192, т. 2 от ЗЗП.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сума в размер на 370 (триста и седемдесет) лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.